

SIIRTOLAISIA EI TARVITA AMERIKASSA

Nyt kun tässä maassa vallitsee teollisuuksien "lamanustilanne" ja kun sen johdosta on miljoonittain työläisiä työttömänä, niin että työvoimalla ei ole kysyntää, on ruvettu "isänmaallisten" taholta hommaamaan siirtolaisuuden rajoitusta. On koetettu saada voimaan asetusta joka kokonaan kieltäisi siirtolaisuuden tähän maahan määrätyksi ajaksi. Erikoisesti tätä rajoitusta puustataan ammattionistein taholta, jotka käsittävät sen olevan elämäkysymyksen itselleen ja heidän järjestöilleen, sillä kun ulkomailta virtaisi jatkuvasti työvoimaa tämän maan jo ylenmäärin täytetyille työvoimamarkkinoille, tulee tietysti entistään vaikeammaksi tämän maan työläisille saada työtä, samalla kuin järjestöt joiden avulla koetetaan pitää yllä n. k. sulettua työpäjäjärjestelmää, menettävät merkityksensä.

Porvariston taholta myöskin halutaan tuota rajoitusta sentakia, koska pelätään kasvavan työttömäin armeijan tulevan lopulta uhkavaksi, senkin tähden koska otaksutaan Euroopasta tähän aikaan tulevan liian vaarallista joukkoa. Kuitenkin Amerikan suurkapitalistit olettavat olevansa vielä tyllin voimakkaita "diktaattoriseeraamaan" esemää kuristustoimenpiteillään, kapinallisten vangitsemisilla, tervauksilla ja tappamisella, joten ei ehkä näitä siirtolaisuusrajoituksia panna toimeen, yksinkertaisesti sentakia, koska kapitalistiluokalle on edullista pitää aina työvoimamarkkinat ylenmäärin täytettyinä. Niistä rajoituksista puhutaan paljon ja pidetään suurta mölyä pikaporvariston keskuudessa ja karkotetaan joitakin kapinallisia ulkomaalaisia, mutta siirtolaisuutta ei kokonaan rajoiteta niinkauvan koin kapitalistiluokka tarvitsee heidän palvelustaan.

Mitä merkitystä on siirtolaisilla Amerikassa.

Ulkomaalaiset työläiset saavat aina silloin kun he rupeavat kapinoimaan työmaalla, vaatimaan parempia olosuhteita j. n. e., kuulla kunniansa niiden taholta jotka nimittävät itseään "oikeiksi amerikalaisiksi." Miksi olette tulleet tänne rettelöimään?

Menkää takaisin sinne mistä tulittekin. Ei teitä täällä tarvita j. n. e. Tosiasiat kuitenkin puhuvat toista siirtolaisten tarpeellisuudesta tässä maassa.

Yhdysvaltain hallituksen antamat tilastot osoittavat, että tämän maan teollisuudessa työskentelee nykyään:

Amerikassa syntyneitä 25 pros., Amerikassa syntyneitä ulkomaalaisista vanhempain 17 pros., ulkomaalaisia 58 pros.

Näistä ulkomaalaisista työläisistä työskentelee varsin huomattava määrä seuraavissa Yhdysvaltain tärkeimmissä teollisuuksissa:

Maanviljelyskoneiden ja ajoneuvojen valmistuksessa	60%
Vaatteiden valmistuksessa	72 „
Kenkätehtaissa	27 „
Hiilikaivoksissa	62 „
Puuvillatarpeiden valmistuksessa	69 „
Huonekaluverstaissa	59 „
Lasiteollisuudessa	39 „
Raudan ja teräksen valmistuksessa	58 „
Rautamullan kaivamisessa	53 „
Nahkateollisuudessa	67 „
Öljyn jalostamisessa	67 „
Silkin värjäyksessä	75 „
Siikkitarpeiden valmistuksessa	84 „
Teurastamoissa ja pakkauslaitoksissa	61 „
Sokerin puhdistamisessa	85 „
Villatarpeiden valmistuksessa	62 „
Sähkötärpeiden valmistuksessa	45 „
Ampumatarpeiden valmistuksessa	40 „
Tupakkateollisuudessa	33 „
Sulimoissa ja konepajoissa	55 „

Kaikissa teollisuuksissa yhteensä58%

Siis kuten nämät numerot osoittavat, eivät ne siirtolaiset niinkään tarpeetonta väkeä ole kuten monet tyhjäntoimittajat koettavat uskottaa, vaan päinvastoin he ovat sangen tarpeellista joukkoa. Ulkomaalaisista suurin enemmistö on hyödyllisen yhteiskunnallisen työn tekijöitä, jotka valmistavat välttämättömiä tarpeita ihmiskunnalle ja kasaavat biljoonia Amerikan kapitalistiluokan kassaholveihin. Todellisuudessa nämät

Siirtolaisten New Yorkissa täytyy tehdä työtä, aina lehdosta hauraan saakka ja kuitenkin heillä ei saisi olla oikeutta mitään vantiä.

kaikista maista tänne kerääntyneet kykenevimmat hyödylliset tuottajat, ovat tehneet Amerikan siksi mitä se tänä päivänä on. Toisin sanoen he ovat kohottaneet sen mailman mahtavimmaksi ja kehittyneimmäksi teollisuusmaaksi ja kuitenkin sanotaan, ettei näillä ulkomaalaisilla "tompeleilla", "vihreäsarvilla", pyöreäpäillä j. n. e. ole mitään oikeutta tässä maassa ruveta vaatimaan parempia olosuhteita itselleen.

Se seikka, että Amerikan kapitalistiluokka ei tällä kertaa erittäin hartaasti halua uutta ulkomaalaista työvoimaa, ei johdu siitä etteikö se olisi sille hyödyllistä, vaan on syynä se ettei valmistettuja tuotteita voida myydä mailman markkinoille. Ihmiset ovat ostokyvottomiä, ei siksi etteikö he paljon enemmän tavaroita tarvitseisi mitä on saatavissa, mutta siksi että heillä ei ole rahaa millä ostaa niitä. On nimittäin aina muistettava, että kapitalistiluokka ei harjoita tuotantoa ihmisten tarpeiden tähden, vaan ainoastaan voitonhimosssa, joten siis silloin kun tavaroiden tuottaminen ei lupaa tuloja — voittoa, eivät kapitalistit pidä teollisuuksia käynnissä, vaikkapa sitten ihmiset kuinka kipeästi niiden valmistamia tuotteita tarvitseisivat.

Siirtolaisuusrajoituksilla ei voida parantaa työläisten asemaa.

Kuten alussa mainittiin, näitä siirtolaisuusrajoituksia puustataan erikoisesti van-

hoillisten työväenjärjestöjen taholta, joiden johtajat selittävät sen kautta voitavan parantaa, työläisten taloudellista tilannetta tässä maassa. He selittävät, että kun uutta työvoimaa virtaa yhtämittä tämän maan jo ennestään ylenmääräisesti täytetyille työvoimamarkkinoille, tulee entistään vaikeammaksi työläisille työnsaanti, tai toisin sanoen, tässä maassa oleville miljoonille työttömille työläisille tulee uusien tulokkaiden takia entistään vaikeammaksi saada työvoimansa myydyksi, koska työvoiman tarjontaa on paljon ja kysyntää vähän. Tämä väite ylimalkaisesti ajateltuna näyttää hyvin johdonmukaiselta ja sentakia voidaan saada vähemmän ajattelevat työläiset uskomaan, että kyllä nämät vanhoilliset union johtajat ovat oikeassa. Kuitenkin jokainen ajatteleva työläinen näkee heti, että se on lyhytnäköisyyttä ja kaikkea järkeä vaille ja että vanhoilliset johtajat toimivat tässä niinkuin kaikissa muissakin työväenluokkaa koskevissa kysymyksissä, kapitalistiluokan "tulsuna", johtaessaan työläisten käsitteitä harhaan ja yllyttämällä heitä kansallisuuserimielisyyksiin y. m. s.

Nykyään pitäisi jo olla yleisesti tunnettua, että kapitalismi on kansainvälistä, eikä kansallista. Amerikan kapitalistiluokka ei tuota ainoastaan Amerikan mantereella löytyviä markkinoita varten, vaan se tuottaa koko mailman markkinoita varten. On arvioitu, että Yhdysvalloissa v. 1920 tuotettiin tavaroita 70 biljoonan dollarin arvosta ja niistä enemmän kuin yhdeksäs osa (8 biljoonan dollarin arvosta) myytiin ulkomaille ja itsestään selvä on, että olisi kai myyty monta vertaa enemmän jos vaan olisi ollut maksukykyisiä ostajia.

Tämä seikka, että tuotteita kuljetetaan näin suurissa määrin ulkomaille, merkitsee sitä että niitä tuotteita ei siellä silloin tarvitse tuottaa, vaikka voitaisiinkin se tehdä. Siellä siis joutuu tuotantolaitokset seisomaan siitä syystä, että ne täällä ovat käynnissä ja työläiset joutuvat toisessa maassa työttömiksi sentakia, että jossakin voidaan tuottaa niin paljon, että sitä riittää muillekin antaa. Amerikalaiset kapitalistit voi-

vat saada tavaroita kaupaksi ulkomailla ai-noastaan sentakia, että he voivt myydä hal-veimmalla kuin toiset, joka taas johtuu siitä, että niiden tuotantokustannukset on täyty-nyt olla halvemmat. Heille on ollut mah-dollista saada raaka-aineet halvemmalla ja he ovat voineet riistää työläisten työvoiman tuotteiden valmistuksessa täydellisemmin, kuin toiset ja sentakia he kykenevät kil-pailemaan mailman markkinoilla. Jos taas ulkomaalaiset kapitalistit näissä suhteissa saavuttavat saman kehitystason, niin silloin ei tietenkään amerikalaisia tuotteita ulko-mailla tarvita, sehän on selvä. Amerika-laisilla työläisillä taas ei ole niin paljon työ-tä silloin kuin tuotteita ei voida myydä ulos, kun päinvastoin taas niissä massa mi-hin nyt täältä tavaroita täältä kuljetetaan tulee olemaan työvoiman kysyntä suurempi kuin tähän saakka. Siis siirtolaiset eivät sil-loin pyrikkään tänne kuin ne vaan saavat työtä siellä missä kulloinkin ovat.

Näinollen ei siis kovinkaan suuresti vai-kuta työläisten asemaan se jos työttömät työläisjoukot ovat täällä talkka jossain muu-alla. Jos työvoiman kysyntä on huono ulko-mailla, niin silloin se on myöskin huono täällä ja taas päinvastoin. Tämä siis pal-jastaa vanhoillisten ammattionistien tou-hun merkitsemättömyyden tässäkin kysy-myksessä ja johtaa työläiset etsimään toi-senlaisia keinoja asian ratkaisulle.

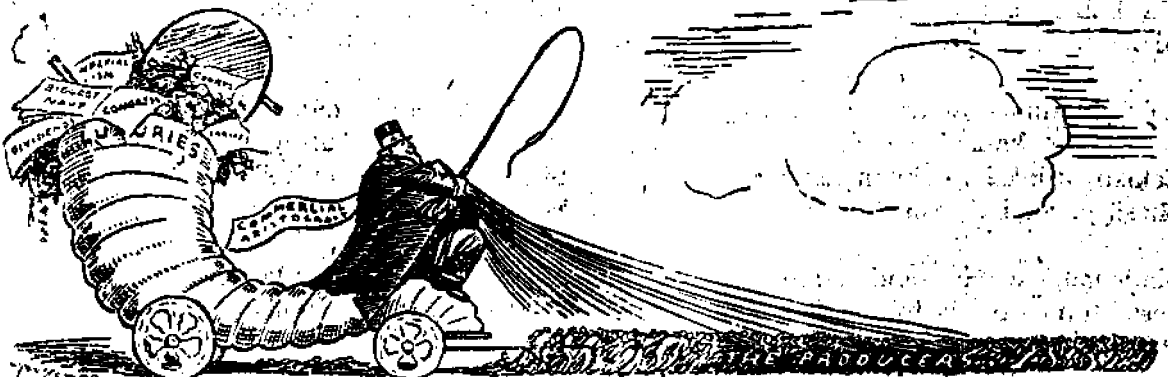
Vallankumouksellisten työläisten ratkaisu tälle kysymykselle.

Tähän siirtolasuuskysymyksenkin on ai-noastaan vallankumouksellisella työväestöl-

lä oikea ja johdonmukainen kanta. He kun käsittävät, että työläisten maasta toiseen siirtymiselle on olemassa vissit taloudelliset vaikuttimet sekä ovat selvillä siitä, että rajoittamalla työttömät työläiset johonkin vis-siin maanosaan, ei voida parantaa jonkun toisen maanosan työläisten taloudellista ti-lannetta, sentakia koska kerran mailman tuotanto on kansainvälistä. Tämän perus-teella vallankumoukselliset teollisuustyöläi-set eri maissa käsittävät, että on ainoastaan yksi parannusmahdollisuus ja se on — työ-väestön taloudellisessa järjestäytymisessä, *järjestäytymisessä kansainvälisesti ja toimi-malla kansainvälisesti järjestyneinä olosuh-teittensa parantamiseksi.*

Vallankumoukselliset teollisuustyöläiset eri maissa juuri parhaillaan rakentavat yh-tenäistä vallankumouksellisten työläisten luokkakansainvälistä. Väliaikainen neuvos-to perustettiin jo viime kesänä Moskovassa, neuvotteleva taloudellisten järjestöjen kon-ferenssi pidettiin viime joulukuussa Berli-nissä ja perustava kongressi tullaan pitä-mään Moskovassa ensi toukokuussa. Näin siis vallankumoukselliset työläiset käsittävät olevan tärkeää pyrkiä yhteistoimintaan tois-tensa kanssa, pyrkiä tukemaan toisiaan taisteluissa yhteistä vihollista, kansainvälis-tä kapitalismia, vastaan. He pyrkivät yh-teisvoimin hävittämään riiston mailmasta ja rakentamaan työläisten hallitseman teoi-lisen tasavallan.

Amerikan työväestölle kokonaisuudessaan olisi paljon tärkeämpää toimia mukana täl-

laisissa pyrkimyksissä, heille olisi paljon hyödyllisempää liittyä sellaiseen taloudelliseen järjestöön joka tämän kautta pyrkii ratkaisemaan työväestön kansainväliset kysymykset, kuin puuhata siirtolaisuusrajotusten aikaansaamiseksi, jotka asetukset eivät kuitenkaan yhtään mitään merkitse.

Sellaiset epäkohdat mitkä työväestölle tässä maassa johtuvat siitä, että tänne virtaa muista maista työvoimaa liian paljon polkemaan alas tämän man työväestön elintason, poistuvat itsestään silloinkuin työ-

väestö alkaa toimimaan kansainväisesti, voimakkaan taloudellisen järjestön kautta. Siis työväestön velvollisuus täällä on jos se todella haluaa toimia oman itsensä hyväksi, yhtyä mukaan tähän toimintaan. Sen tulee liittyä jäseneksi järjestöön, joka juuri nyt on rakentamassa tuota vallankumouksellista teollisuustyöläisten kansainvälistä, Punaista Teollisuustyöläisten Internationalia. Tämä järjestö on I. W. W. liitto, Mailman Teollisuustyöläisten järjestö, tässä maassa.

AIKAIN AALLOKSSA

Kirj. Geo. Blad.

Mä muistelen entisiä aikoja,
Ne synkentää mun sydämmeni,
Ne murtaa mieleni katkeraks',
Saattaa rauhattomaks' elämäni.

Olen eloni myrskyissä kulkenut,
Kurjuutta suurta on eloni tiellä.
Monta kertaa ajattelen yksinäni,
Miksi taistossa kuljen mä täällä.

On taistelu aina mun keskelläni,
Kosto julma sydämessäni pauhaa.
On ruumiini silvottu, runneltu,
En missään löydä mä rauhaa.

Mä tuhat kertaa kostaa tahtoisin
Tään helvetin liekeissä palavan mailman.
Mä kulkeissani mietiskelin,
Oi jos luoda voisin uuden maan aivan.

Loisin mailman suuren ja avaran,
Jossa onni kansojen oisi.
Tekisin lujaksi mailman kamaran,
Missä ei kapitali riistää voisi.

Siinä maassa olisi onni kansojen,
Jossa toinen ei ois toisen tiellä.
Oisi tilaa kaikille kylliksi,
Rahavaltaa kun oisi ei siellä.

Tään uuden mailman polkuja kulkeissani
Mun rintani rauhan saisi.
Sykkisi sydämmeni levollisesti,
En mä vaivojani väikertaisi.

Siell' helvetin liekit ovat vaijonneet,
Joss' ei kapitaali määrätä voisi.
Rahavallan mammonat kamalat
Ne kun viimeisen tuomion saisi.

Ne kerran kun tilille tuonemme,
Tuomio ankara teillekin luettaisi.
Pyövelit jotka veljiämme ovat murhanneet,
Teko viimein jo palkittaisi.

Kapitaali, ylhäinen mahtivalta,
Sääli se työläistä ei.
Viimeisenkin leipäpalan
Se työläisjoukoilta vei.

Vaan viimein heidän matkansa päättyy,
Roviolle roistot kun saatetaan.
Silloin voitonhymni kaikuu
Halk' ilmojen ja mannermaan.

Näin mietiskelen itsekseni
Menneiden aikain muistoja.
Ne rauhattomaks' joka rinnan saapi,
Kulkeissamme elomme polkuja.